

Họ và tên thí sinh: ...

.....; Số báo danh: ..

Câu I: Nghị luận xã hội (8.0 điểm) José Saramago đã mở đầu tiểu thuyết *Mù lòa (Blindness)* bằng lời đề từ:*"Nếu người có thể thấy, hãy nhìn**Nếu người có thể nhìn, hãy quan sát".*

Lời nhủ của José Saramago về hành trình Thấy-Nhìn-Quan sát gợi cho anh/chị những suy nghĩ gì?

Câu II: Nghị luận văn học (12.0 điểm)

Trong kí ức của José Saramago ông ngoại Jerónimo và bà ngoại Josefa là những người ông thái nhất. Họ là những người nông dân mù chữ, sống nhờ vào đàn lợn con bé nhỏ. Trong những đêm lạnh của mùa đông đến nỗi bình nước để trong nhà cũng đông cứng lại, họ ra ruộng lợn mang những con bé nhất trong bầy lợn con vào giường như thể chúng là con của mình. Ông ngoại Jerónimo - người chăn lợn và kể chuyện - mù chữ nhưng có thể làm vũ trụ quay vẫn chỉ bằng đôi lời nói và đêm đêm vẫn ri rầm những câu chuyện truyền thuyết không biết mệt mỏi... vẫn hằng tin vào những giấc mơ xa xôi. Bà ngoại Josefa trong một đêm ngắm ngôi sao lớn nhất và nhỏ nhất trên đầu đã thốt lên: *"Thế gian đẹp làm sao, thật đáng tiếc rằng ta phải chết"*. Dường như, cả cuộc đời lao khổ làm việc không biết mệt của bà, chính trong khoảnh khắc hầu như là cuối cùng ấy, bà đang nhận ân sủng của một lời từ biệt cao, sự an ủi của cái đẹp vừa phát lộ.

Cuộc đời của họ đã in dấu trong nhiều trang viết của José Saramago. Bởi đời với ông đây là một cách để tới không quên họ.

(Nguồn Diễn từ đạt giải Nobel của José Saramago, Trần Tiến Cao Đăng dịch từ nguyên bản Tiếng Anh

<https://www.nobelprize.org/prizes/literature/>)

Phải chăng vẫn chương chào đời là lời nhắc nhở chúng ta không quên những kí ức đời sống của nhân loại?

Bằng trí thức và trải nghiệm văn học của mình, anh/chị hãy bàn luận vấn đề này.

—————Hết—————

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm.